

РЕШЕНИЕ

№ 15646

гр. София, 08.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в
публично заседание на 07.04.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **1592** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 85, ал.1 във вр.с чл.76б, ал.1, т.2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ) и чл.145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Производството е образувано е по жалба на М. А. М., ЛНЧ: [ЕГН], гражданин на С., чрез адв. Л.- САК, със съдебен адрес: [населено място], [улица], срещу Решение № 5-В от 05.02.2025 г. на интервюиращ орган на ДАБ при МС, с което на основание чл. 76б, ал.1, т. 2 от ЗУБ не е допусната последваща молба с рег. № УП 6676/16.01.2025 г. на ДАБ при МС до производство за предоставяне на международна закрила.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на решението като постановено в противоречие с материалния закон и целта на закона, издадено и при съществено нарушение на административнопроизводствените правила, поради постановяването му при неизяснена фактическа обстановка, не е обсъдил актуалните данни за страната по произход. Счита, че погрешно административният орган не е указал на оспорващия, че на датата на подаване на последващата молба е изтичал срокът за обжалване на отказа за предоставяне на статут на Бежанец и хуманитарен статут по молба на ищеца, постановен с РЕШЕНИЕ № 11065/24.10.2024г. на ДАБ – 02.01.2025г. и при това положение подаденото изявление от оспорващия било в срок и могъл да оспорва предходното решение, нямало данни да са правени опити за връчване на предходното решение, имал външен адрес и телефон. С жалбата обаче е направено искане до съда само за отмяна на Решение № 5-В от 05.02.2025 г. на интервюиращ орган на ДАБ при МС, с което не е допусната последваща молба на оспорващия, няма искане по отношение на предходното решение за отказ да се предостави международна закрила. .

По отношение на оспореното по делото решение в жалбата са изложени съображения, според които са налице предпоставки за допускане на последващата молба в производството, поради основателни опасения от преследване. Пзовава се на Директива 2013/32/ЕС. Прави се искане за отмяна на обжалваното решение и връщане на преписката на административния орган за съобразяване с тълкуването на закона. Подробни съображения в тази насока са релевирани в депозираната жалба.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно уведомен, се явява лично и се представлява от адвокат Л., която поддържа депозираната жалба. Не претендира разноски. Жалбоподателят, лично, споделя, че неговата къща е разрушена, а жена му с трите им деца, живеят при нейните родители в някое село. Твърди, че проблемът в [населено място] няма да свърши скоро, защото турците ги бомбардират. Заявява, че в България работи в ресторант и може да се грижи за децата си. Сочи, че поради етническата му принадлежност- кюрд, не е желан нито от арабите, нито от турците или ислямската държава.

Пред съда оспорващият поддържа жалбата си лично и чрез адв. Л., иска от съда да уважи жалбата, по предоставената възможност от съда, не са докладвани писмени бележки.

Ответникът –Председателят на Държавната агенция за бежанците при МС, не се явява и не се представлява.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител.

Административен съд - София град, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е образувано с молба № УП 6676/16.01.2025 г. по описа РПЦ-С. до Председател на ДАБ при МС от М. А. М., с която чужденецът е поискал предоставяне на международна закрила от Република България – л. 33 от делото. Тази молба е написана на български език, с подробни мотиви за ситуацията в С. и от дата 17.01.2025г. Със същата се иска предоставяне на международна закрила, като се сочи, че видно от представени с молбата писмени доказателства в държавата му на произход има новонастъпили обстоятелства, които са от значение за произнасянето по молбата му за международна закрила, в изложението се цитират конкретни сайтове, фактически към тази молба не са приложени писмени доказателства.

От съдържанието на молбата на оспорващия, датирана от 17.01.2025г. в края при подписа на сирийския гражданин, но заведена на дата 16.01.2025г. в ДАБ, следва, че се иска международна закрила въз основа на новонастъпили факти и обстоятелства, не се оспорва решение за отказ. При така изразената воля ответникът или орган при ДАБ, който приема молбата, не е имал задължения да указва неизтекъл срок за обжалване на предходно решение. Що се касае до Решение № 11065/24.10.2024г. на ответника по първата молба за закрила, то същото е оформено като връчено на дата 02.01.2025г., след като е изпратено известие за доставяне на заявен външен адрес – по договор за наем, разписката оформена като непотърсена. С изрична молба оспорващия на 21.01.2025г. е направил искане да му бъде предоставено копие от решението за отказ. На дата 16.01.2025г. оспорващият е поискал да му бъде връчено решението за статут, отделно да му бъде издадена служебна бележка за работа, на същата дата е подал и последващата молба за закрила, подробно мотивирана. Доколкото пред съда не са направени искания за възстановяване на срок и не се оспорва предходно решение, следва да се приеме връчване и влизане в сила на Решение № 11065/24.10.2024г. по първата молба за закрила на оспорващия, подадена на дата 10.07.2024г.

По тези съображения, по фактите съдът приема за правилно приетото в хода на производството, че молбата от 16.01.2025г. на оспорващия е последваща по смисъла на § 1, т. 6 от ДП на ЗУБ, като за първи път жалбоподателят, е подал молба за международна закрила с вх. № В-13-

708/10.07.2024 г. на РПЦ- [населено място], разгледана с решение № 11065 от 24.10.2024 г. на председателя на ДАБ при МС и постановен отказ да предостави статут на бежанец и хуманитарен статут. Правилно решението е счетено за връчено на 02.01.2025 г., предвид данните за ненамирането на оспорващия на заявления външен адреси оформеното известие за доставяне, решението е и влязло в сила.

От страна на административният орган е посочена разпоредбата на чл. 76а от ЗУБ, в която е указано, че производството за предоставяне на международна закрила не се образува, когато чужденецът е подал последваща молба, в която не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход. Съгласно чл. 76б, ал. 1 в срок от 14 работни дни от подаването на последващата молба за международна закрила интервюиращият орган единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да се провежда лично интервю, взема решение, с което допуска или не последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила.

Чужденецът е получил копие от Указания за правата и задълженията на чужденците, подали молба за закрила в Република България, включваща пояснения относно производството за предоставяне на международна закрила; относно последваща молба за международна закрила; относно връчване на решенията в превод на арабски език, в потвърждение на което на последната страница на екземпляра им на български език се е подписал лично /л. 27/.

На оспорващия е връчено съобщение от дата 22.01.2025г. – л. 26 от делото, с което се уведомява, че има право да представи в ДАБЧ писмени доказателства, които ще бъдат взети предвид при провеждане на предварителна процедура по допустимост. Оспорващият е получил лично съобщението, но няма данни да е представил допълнителни писмени доказателства.

Както се посочи, с подадената последваща молба с рег. № УП-6676/16.01.2025 г., в която същият заявява, че иска да му бъде предоставена международна закрила въз основа на новонастъпили обстоятелства, но не излага по същество такива свързани с личното му положение, а само със ситуацията в страната му по произход – въз основа на статии в електронни медии. Счита, че в държавата му по произход има новонастъпили обстоятелства, които са от значение за произнасянето на молбата му. Декларира, че положението в С. се е променило и към момента е влошено след падането на власт на президента Б. А. и завземането на страната от бунтовническата организация „Х. Т. ал Ш., бившо подразделение на „Ал Каида“. Счита, че в държавата му по произход има новонастъпили обстоятелства, които са от значение за произнасянето на молбата му. Сочи, че в периода на смяна на властта на загинали са загинали хиляди невинни граждани на страната и че в настоящата ситуация най-потърпевши и безпомощни са представителите на цивилното население. Прилага и текст от статия качена на ел. страница на новинарски сайт „dw.com“, относно ситуацията в Североизточна С. и живеещите там етнически кюрди.

В хода на административното производство е приета и обсъдена в решението на ответника Справка вх. МД-02-77/03.02.2025 г., относно състоянието на сигурността в районите на Д., А. (Х.), Х., К., Л. и Т., след падането на режима на Б. А., като органът е обсъдил и взел предвид следните данни за ситуацията в С.:

-Откакто споразумението за прекратяване на огъня в района на А. ал А. (Кобани), област Х. влиза в сила в ранните часове на 18 декември 2024 г., турските сили и подкрепяните от Турция фракции, от една страна, и Сирийските демократични сили (SDF), от друга, се съобразяват с постигнатото с посредничеството на САЩ споразумение, с изключение на размяната на удари между SDF и подкрепяни от Турция фракции близо до района Jisr Quarquzaq. В този контекст атаките и опитите на подкрепяни от Турция фракции да нахлуят в района са преустановени, Източници на

Сирийската обсерватория за човешки права (SOHR) съобщават, че турските сили и техните фракции са се ангажирали с прекратяване на огъня, започнал на 18 декември, заедно с SDF и с посредничеството на САЩ. Командирът на SDF е обявил, че ще издаде предположение за създаване на демитализирана зона в [населено място], докато силите за сигурност се прегрупират под наблюдението на САЩ, за да осигурят района за постоянно.

-Към 29 декември 2024 г., 94 от общо 114-те подкрепяни от ВКБООН обществени центрове в С. възобновяват своята дейност. Според ВКБООН, в период 08-29 декември 2024 г. 58 400 души са се завърнали в С. (основно от Л., Й. и Турция). От началото на 2024 г. (до 29 декември 2024 г.) приблизително 419 200 сирийски бежанци са се завърнали в страната, повечето от тях в Р., А. и Д..

-На 06 януари 2025 г. С. осъществява първата за 2025 г. трансгранична мисия на ООН и С. С., провеждайки обучение за парамедици в А., северен Х.. Планирани са и допълнителни мисии от Турция, а през 2024 г. ООН е изпълнила общо 386 трансгранични мисии в С. С.- средно 30 мисии на месец, предимно за наблюдение на проекти, извършване на оценки и ангажиране на общности.

-ВКБООН съобщава, че повече от 125 000 сирийци са се завърнали в страната си на произход за период от един месец след падането на правителството на А. на 08 декември м.г. Основните райони на завръщане са А., Рака и Д., а ВКБООН и неговите партньори присъстват на няколко гранично-пропускателни пункта. Пазарите в С. продължават да функционират с адекватна наличност на повече стоки, а партньорите за продоволствена сигурност съобщават, че има широка гама от хранителни продукти, доставяни на местно ниво и чрез внос.

-Службата на ООН за координация по хуманитарните въпроси (О.) обявява на 30 януари 2025г., че над 25 000 души са разселени от североизточния [населено място]. Агенцията на ООН подкрепя поддръжката на имиграционните съоръжения на гранични контролно-пропускателен пункт „Д. Я.“ между Л. и С., които са разграбени в началото на декември 2024 г.

Въз основа на анализа на данните за ситуацията в С., административният орган е констатирал, че не са налице законовите основания за допускане на последващата молба до производство за представяне на международна закрила. Посочено е, че представения текст на новинарската статия по никакъв начин не доказва твърденията на кандидата за нововъзникнали лични проблеми в С., тъй като той е напуснал родината си заради влошената обща обстановка и липсата на работа, с която да изхранва семейството си, което към настоящия момент продължава да живее в родния му [населено място]. В заключение органът е приел, че с представената статия от електронен новинарски сайт, чуждият гражданин се е опитал да изгради недействителна бежанска история с користна цел да получи желаната международна закрила в РБ. След падането на режима на Б. А. в С. властта е в ръцете на групировката Свободна сирийска армия или „Х. Т. ал Ш.“ в едната част от страната и Кюрдските демократични сили в другата част на страната, които по информация от посочената статия към момента са сключили примирие помежду си. Като важен елемент от статията на Д. В. е посочено, че САЩ остават най-вероятният и дългогодишен съюзник на кюрдските сили в С., счетено като доказателство за наличието на сигурност в районните населени с етнически кюрди.

От събраните по административната преписка факти и обстоятелства за кандидата, административният орган е формирал извод, че с подадената повторна молба, не са представени значими за личното положение и държавата по произход аргументи. Като е взел предвид наличието на предходен отказ за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут, органа е приел, че настоящата молба е подадена единствено с цел опит за формулиране и представяне на обстоятелства позволяващи допускането до производство по узаконяване на нелегалния престой на чуждия гражданин.

Предвид гореизложената информация, на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ, административния орган е заключил, че не са представени нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, и е приел последващата молба за недопустима и производство за предоставяне на международна закрила не е образувано.

При така установеното от фактическа страна, Съдът стигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена срещу годен за оспорване административен акт, от надлежна страна, за която е налице правен интерес от търсената защита и при спазване на 7-дневния срок за съдебно обжалване, предвиден в чл.84, ал.2 от ЗУБ.

Решението е обективизирано в писмена форма и е издадено от административен орган, разполагащ с материална и териториална компетентност. Съгласно чл.48, ал.1, т.10 от ЗУБ, председателят на ДАБ определя длъжностни лица от Държавната агенция за бежанците за интервюиращи органи, които да извършват действията, предвидени в този закон, а по делото е представена Заповед № ЦУ-РД-05-294/29.05.2024 г. (л.19) на председателя на ДАБ, с която Д.П. е определена за интервюиращ орган.

Съдът установи, че процедурата по проверка допустимостта на последващата молба на жалбоподателя е надлежно проведена. Ето защо приема, че не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да представляват основание за отмяна на обжалваното решение на основание чл.146, т.3 от АПК.

При извършената проверка относно материалната му законосъобразност, съдът намира атакувания акт за издаден в съответствие с материалния закон.

Подадената от чужденеца молба вх. № УП 6676 от 16.01.2024г., по повод на която е образувано настоящото производство, правилно е преценена от интервюиращия орган, като последваща по смисъла на § 1, т. 6 от ДР на ЗУБ, тъй като вече има влязло в сила решение по предходна такава.

Производството пред административния орган е образувано на основание чл.76б от Закона за убежището и бежанците, който регламентира процедурата по предварително разглеждане на подадената последваща молба за международна закрила. Директива 2013/32/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно общите процедури за предоставяне и отнемане на международна закрила, в чл.33 посочва случаите, в които този вид молби се приемат за недопустими. Съгласно чл.33, параграф 2, б.„г“ държавите членки могат да приемат, че една молба за международна закрила е недопустима, ако е последваща такава и когато не са се появили или не са били представени от кандидата нови елементи или факти, свързани с разглеждането на това дали той отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 201/95/ЕС. Приетата норма в българското законодателство е тази по чл.76а от Закона за убежището и бежанците, съгласно която преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последваща молба за международна закрила, се преценява нейната допустимост съгласно чл.13, ал.2, т.4. Именно тази преценка е била направена и от интервюиращия орган в Държавната агенция за бежанците.

Разпоредбата на чл.76б от Закона за убежището и бежанците не предвижда провеждането на лично интервю с чужденеца, както и в посочените хипотези на чл.76в от Закона за убежището и бежанците, чужденците не се ползват от правата по чл.23, ал.1, чл.29, ал.1, т.8, чл.29а и чл.58, ал.7. Тези обстоятелства обаче не изключват приложимостта на общите правила по раздел I, глава VI от закона, включително и приложимостта на чл.58, ал.5 от Закона за убежището и бежанците, съгласно който на чужденеца, заявил желание да кандидатства за международна закрила, се дават указания относно реда за подаване на молбата.

Съобразно текста на чл.76б, ал.1 от ЗУБ интервюиращият орган взема решение по подадена последваща молба за закрила въз основа на писмени доказателства, предоставени от чужденеца. При съобразяване на приложимата норма на чл.13, ал.2 от закона, тези писмени доказателства следва да са свързани с нови обстоятелства, относно личното положение на чужденеца или ситуацията в страната му на произход. От събраните по делото доказателства се установява, че на жалбоподателя са дадени указания относно реда за подаване на молбата за международна закрила. Следователно, изпълнено е изискването на чл.58, ал.5 от ЗУБ. Спазена е и гаранцията чл.10, параграф 1, б.“а“ от Директива 2005/85/ЕО на Съвета от 1 декември 2005 г. относно минимални норми относно процедурата за предоставяне или отнемане на статут на бежанец в държавите членки. Съгласно последната посочена норма всички кандидати за убежище преди разглеждането на тяхната молба за убежище трябва да бъдат информирани относно процедурата, която се прилага относно правата и задълженията им по време на процедурата, както и относно последствията, които могат да произтекат от неспазването на техните задължения или отказа да сътрудничат на органите на език, за който има разумни основания да се счита, че те разбират. Те се информират за сроковете, както и за средствата, с които разполагат за изпълнението на своето задължение да предоставят документите, които са посочени в чл.4 от Директива 2004/83/ЕО.

Следва да се отбележи обаче, че приложената с последващата молба като доказателство статия от новинарския сайт „dw.com“, касаеща текущата ситуация в С. по никакъв начин не може да докаже твърденията на жалбоподателя за нововъзникнали лични проблеми в С., тъй като същия е напуснал страната си по произход заради влошената обща обстановка и липсата на работа, с която да изхранва семейството си.

Подадената от жалбоподателя последваща молба с рег. № УП – 6676/16.01.2025 г. на РПЦ – [населено място], ДАБ при МС е недопустима по чл. 13, ал.2 от ЗУБ, доколкото всички факти и елементи относно личното му положение и държавата му на произход са преценени по чл. 75, ал. 3, изр. 1 ЗУБ при произнасянето по предходната молба за закрила, приета за необоснована и недоказана да обуслови предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут и постановления по нея отказ с Решение № 11065/24.10.2024 г. на председателя на ДАБ при МС.

Действително, ситуацията в С. е променена след постановяването на решението за отказ, но промяната е в положителна насока и сама по себе си не е основание за получаване на бежански или хуманитарен статут. Видно от взетата предвид при постановяване на процесното решение справка № МД-02-77/03.02.2025 г., няма данни за съществено изменение на ситуацията в страната, което да е самостоятелно основание за предоставяне на международна закрила. Също настъпилата промяна в страната по произход на оспорвания, не обуславя предоставяне на статут, каквото е изискването на чл. 13, ал.2 от ЗУБ.

Следва да се приеме, че процедурата по проверка на допустимостта по последващата молба е надлежно проведена. Обжалваното решение е мотивирано с фактически и правни основания за недопускане на молбата. В случая административният орган точно е подвел фактите по казуса към правната норма на ЗУБ.

Данните от справка към 03.02.2025 г. за актуалната ситуация в С. и публични данни за ситуацията в С. от български медии, също сочат, че сирийският гражданин, като алтернативна възможност може да се завърне в мястото и района му на постоянно местожителство, както и да се установи в множество от зоните в страната, контролирани от правителствените сили, включително най-големите градове Д., Х. и Х., или контролираните от кюрдските сили големи части от провинциите Д. А., Р., Х. и части от провинцията Х., в които ситуацията не може да се определи като такава на безогледно насилие и към момента.

Оспорващия чрез адвоката си не представи допълнителни данни за ситуацията на кюрдите в конкретното място, където живее в С. – в близост до турската граница, предвид на което съдът приема данните по горе за преустановяване на атаките от страна на Турция. Не се потвърждава от общоизвестни и потвърдени източници твърдението му, че като е кюрд в С. има проблеми с други етноси - арабите. Заявеното пред съда, че в С. не му останало нищо освен децата, както и, че в България работи и можело да се грижи за децата си, искал децата му да дойдат в България и да учат тук, красноречиво сочи, че същият е мигрант.

Както посочи адв. Л. в о.с.з., няма съмнение в информацията, изнесена от националните български медии. През март 2025г. в Б. е проведена годишната донорска конференция за С., а преди конференцията Б. обеща допълнителни 300 млн. евро подкрепа за сирийците; средствата ще отидат за ООН и избрани организации в помощ на мирния процес и за народа на С. и хората от региона (<https://bnr.bg/post/102129784/donorska-konferencia-za-siria-v-bruksel>), сирийският лидер Ш. е потвърдил, че води преговори с И.

(https://www.dnevnik.bg/sviat/2025/05/07/4779004_), в ООН през април е издигнато новото знаме на Срия, а в началото на май 2025г. сирийският лидер Ш. е на първото посещение във Франция. Видно от сайта на Българската телеграфна агенция, Турция подпомага С. с доставка на електричество, а Катар и саудитска арабия – с финансови средства за дълга на Срия и заплащане на заплатите на държавните служители. Има данни за редица срещи в подкрепа от страна на международната общност за Срия, в това число и Международния валутен фонд. Също се обсъжда отпадане на санкциите на ЕС спрямо С.. Международната подкрепа за С. от своя страна изисква стабилност и спиране на насилието, защита от новата власт на всички сирийци, установяване на стабилно правителство в страната, правосъдие за виновните за ескалация на насилието на етническа основа. Няма данни за

ескалация на напрежението между кюрди и араби на етническа основа в С.. Тези данни съдът съобрази на основание задължението му по чл.46, пар.3 от Директива 2013/32.

След оценка на всички обстоятелства по индивидуалното положение на търсеция закрила и държавата му на произход, правилно ответният интервюиращ орган на ДАБ е определил подадената от този кандидат молба за недопустима по чл. 13, ал.2 ЗУБ.

По изложените съображения съдът приема оспореното решение за законосъобразно издадено, не се установяват основания за незаконосъобразност по смисъла на чл. 146, т.1 – 5 АПК. Жалбата е неоснователна и като такава следва да се отхвърли, решението на съда не подлежи на обжалване -чл. 85, ал.3 във връзка с чл.84, ал.2 ЗУБ.

Така мотивиран, Административен съд София – град, I-во отделение, I2-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. А. М., ЛНЧ: [ЕГН], гражданин на С., с адрес: [населено място], [улица][жилищен адрес] срещу Решение № 5-В от 05.02.2025 г. на интервюиращ орган на ДАБ при МС, с което на основание чл. 76б, ал.1, т. 2 от ЗУБ не е допусната последваща молба с рег. № УП 6676/16.01.2025 г. на ДАБ при МС до производство за предоставяне на международна закрила.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: